

Gældende lov.

fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har overstøget 400 kr. Det er ikke en betingelse for fradraget, at befordringen mellem bopælen og arbejdspladsen finder sted daglig. Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel opgøres på grundlag af kilometer-takster, der fastsættes af finansministeren. Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der efter foranstående regler opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fradrage den del af befordringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde. De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.

6.

§ 13. I den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter, der er afholdt til udarbejdelse eller trykning af videnskabelige værker, der af en højere læreanstalt antages til at forsvares for doktorgraden.

Lovforslaget.

flere arbejdssteder uden for sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sam-beskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 2.000 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af de samlede udgifter i et indkomstår, der overstiger 600 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3, er 100 kr. eller derover.

§ 9 D. Godtgør den skattepligtige, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, kan han foruden det i § 9 C nævnte fradrag fratække den del af befordringsudgiften, der overstiger normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde.

§ 9 E. De i §§ 9 B-9 D omhandlede fradrag kan foretages ved siden af fradrag efter § 9, stk. 1.“

6. § 13 ophæves.

§ 2. Stk. 1. Bestemmelserne i § 1 har virkning fra og med skatteåret 1968-69, jfr. dog stk. 2-5.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. Udgifter, der er afholdt til udarbejdelse eller trykning af videnskabelige værker, der antages til at forsvares for doktorgraden, kan fradrages i den skattepligtige